

hvervslivet. Der blev bedt om en budgetssikkerhed for, at man kan planlægge sin forskning i en årrække, og det har man fået nu med en garanti for, at der er i hvert fald 9,5 mia. kr. årlig i de kommende år.

Så spørger fru Lene Jensen til mine tal i forbindelse med ph.d.er, og der har jeg simpelt slået op i finansloven på side 1176 og taget de oplysninger, der står der fra Videnskabsministeriet. Vi er på et rekordhøjt antal af ph.d.-optag i Danmark, og vi har lagt et budget efter, at det fortsat kan stige, og det synes vi er ganske glimrende.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil må jeg sige, at det, der for alvor ville være kortsigtet, ville være, hvis vi på et område, hvor der var arbejdsløshed, bare ansatte dem i den offentlige sektor, sådan som fru Pernille Rosenkrantz-Theil foreslår, at man skal gøre med netop unge akademikere.

Det, vi hører fra enhver, der kigger en lille smule i krystalkuglen, er, at vi i de kommende år får brug for højtuddannet arbejdskraft, også i den private sektor, og derfor har vi ikke brug for, at vi tager dem ind i den offentlige. Vi har brug for at skabe et erhvervsliv, der er dynamisk og fremgangsrigt nok til, at der bliver arbejdspladser, også til de nyuddannede.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Forudsætningen for, at man kan skabe et erhvervsliv, der er fremadrettet og tjener penge, er jo, at man rent faktisk giver de unge mulighed for at få en praktikplads, sikrer, at unge i en erhvervsuddannelse kan gennemføre den med en ordentlig praktikoverbygning på. Der synes jeg, at regeringen i den grad har tabt modet.

Kl. 13.25

Hr. Kristian Jensen svarede på et spørgsmål om, hvor det står i finansloven, hvordan man har ønsket at prioritere børn og unge, og så var det første svar, at det er satspuljen. Hr. Kristian Jensen ved eller burde vide, at SF er med i de forhandlinger, og det skal i hvert fald ikke være hr. Kristian Jensens svar på, hvor man har prioriteret børn og unge, for det ved hr. Kristian Jensen jo endnu ikke. Der skal ikke herske tvivl om, at vi ønsker at få det prioriteret, men det skal hr. Kristian Jensen i hvert fald ikke tage, som om det er Venstres politik.

Med hensyn til it i folkeskolen hvad er det så i virkeligheden, der ligger i de 75 mio. kr.? Der var afsat 104 mio. kr., man stjæler 29 mio. kr., og

man giver så kun 75 til it-udvikling. Det ved hr. Kristian Jensen godt, eller også så burde han vide det.

Og så har hr. Kristian Jensen jo fuldstændig set bort fra de dele af kommuneaftalen, der virkelig ødelægger børn og unge. Specialundervisning bl.a. skal jo økonomistyres.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Hr. Kristian Jensen nægtede at kommentere de besparelser, der ligger på produktionsskoleområdet. I regeringens eget finanslovsforslag står der, at for at modvirke unges uddannelsesvalg, der påvirkes af forskellige støtteniveauer, vil regeringen harmonisere produktionsskoleydelsen til SU-niveau. Det er da i hvert fald ingen hemmelighed. Og SU-niveauet er sådan, at man ikke får SU, når man er under 18 år og bor hjemme, og SU-niveauet er efter skat 725 kr. om ugen. De unge mennesker mister faktisk mellem 1.500 og 2.000 kr. om måneden – i øvrigt et forslag, vi fik forhandlet ud under »Flere i arbejde«. Der ligger altså flere elementer i det her.

Men jeg skal også sige til hr. Kristian Jensen, at kigger man på uddannelsespolitikken generelt, så er det sådan, at der er mere brugerbetaling og mindre uddannelse. Der er nemlig en manko på 141 mio. kr. bare i forhold til sidste år, hvor der var brug for det modsatte. Hvad mener Venstre, at vi skal investere i uddannelse ud over det her? Skal det ikke være lidt mere fremadrettet, og hvor er noget for noget?

De unge mennesker, som er droppet ud af en erhvervsuddannelse, som går i gang på en produktionsskole for at komme videre, skal nu straffes. Jeg må spørge hr. Kristian Jensen, om det er det, Venstre mener med noget for noget.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Ja, nu er der nogle, der siger, at det er en ordentlig bog, jeg har med, men det er jo så lykkeligt, at endog oppositionen har fået et eksemplar af finansloven, faktisk et hver. Og jeg læser lykkeligtvis samme sted, som hr. Kristian Jensen gør, når vi snakker om den her merinvestering på 15 pct. i ph.d.er.

Nu vil jeg gerne bede hr. Kristian Jensen høre godt efter, for nu kommer der nemlig nogle tal, som jeg læser op af den tabel, hr. Kristian Jensen også refererer til: I 1999 var der 1.108 ph.d.-studerende. Så faldt niveauet en lille smule, og jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at